

sedil in sproti opozarja na morebitne variante in literaturo. — Na zanimivo vprašanje etnomuzikologije opozarja Felix Hoerbuerger (Regensburg), ko navaja primere istočasnega petja pesmi z različno melodijo in ritmom. Hoerbuerger vidi v tem sozvočju nekakšno praobliko večglasja. — Rudolf Schenda (Tübingen) objavlja v nemškem prevodu tri variante sicilijanske ljudske balade o umoru baronice Carini. Balada je nastala po resničnem dogodku iz 16. stoletja. Italijanski narodopisec S. Salomone-Marini je v 19. stoletju našel variante po vsej Siciliji in iz njih rekonstruiral tri »idealne« verzije. Gradivo se je pozneje izgubilo, nedavno pa ga je A. Rigoli našel in objavil z znanstvenim komentarjem. Schenda s tem svojim člankom le opozarja na izdajo, prevod pesmi pa naj bi sicilijansko ljudsko poezijo približal nemškemu občinstvu.

Drugi del knjige obsega dvoje poročil: o sodobnem stanju ljudske pesmi na Holandskem (izpod peresa Tj. W. R. de Hanna) in o raziskovanju ljudskih balad na Češkem. (O. Sirovátká). Medtem ko je prvo samo po sebi zanimivo, je vsaj za slovanskega narodopisca drugo koristnejše: podaja namreč pregled najvažnejše češke literature o pripovednih pesmih, katerih mnoge poznamo v raznih variantah tudi pri nas.

Nazadnje je še vrsta knjižnih ocen o izdajah ljudskih pesmi v zadnjih letih in drugih pomembnejših objavah s področja raziskovanja ljudske poezije.

Zmaga Kumer

Konrad Scheierling, Deutsche Volkslieder aus Hohenlohe mit ihren Weisen. Im Auftrage des Deutschen Volksliedarchivs herausgegeben von . . . Berlin. Walter de Gruyter. 1962. Str. 76

Drobna knjižica pomeni 42. zvezek zbirke pokrajinskih pesmaric, ki jih izdaja osrednji nemški arhiv ljudskih pesmi v Freiburgu i/Br. Urednik je nanižal 60 pesmi, ki so povečini njegovi zapisi iz zadnjih let, kot je razvidno iz seznama na str. 72. Na koncu je še abecedno kazalo po začetnih verzih. Po kakšnem vidiku je zbirka urejena, vsaj na prvi pogled ni videti, ker se pesmi vrstijo druga za drugo brez poglavij. Če bi hotel najti določene pesmi, bi moral za vsako prelistati vso knjigo, to pa delu nikakor ni v korist. Najsi bo zbirka še tako majhna, pregledno urejena vendar mora biti.

Na začetek je urednik uvrstil pesmi o naravi in kmečkem delu, ki po izvoru najbrž niso ljudske, pač pa samo ponarodele. Pri eni izrecno navaja avtorja besedila. Za temi so ljubezenske pesmi, potem pa posamezni primeri vojaških, pastirskih in kmečkih, pesmi o voznikih, zidarjih, rudarjih in lovcih; v teh pesmih se prepletajo tudi ljubezenski motivi. Od balad so objavljene samo tri (Der verwundete Knabe, Schloss in Österreich, Graf und Nonne). Zadnja skupina so take, ki jih pojo v veseli družbi. Med njimi so nekatere pripovedne, nekaj pa je zanimivih po obliki. Spadajo namreč med naštevalne in hkrati kumulativne, kot je pri nas npr. Prišla je miška z mišnice. Po motiviki pa v teh pesmih ni najti sorodnosti s slovenskimi.

Zdi se, da se je urednik omejil na gradivo, ki pomeni vsakdanji repertoar ljudskih pevcev. Saj je težko verjeti, da bi ne znali kakšnih svatovskih, drugih obrednih, otroških itd. Kakor je knjižnica sicer prikupna in jo je občinstvo gotovo dobro sprejelo, tako je vendar škoda, da z boljšim izborom ne nudi prave slike pesemskega izročila svojega področja.

Zmaga Kumer

Bulletin folklorique d'Ile-de-France. Organe de liaison publié par la Fédération Folklorique d'Ile-de-France, fondé en 1938. Directeur fondateur de la publication: Roger Lecotté, 38, rue Truffaut, Paris (17e).

Revija izhaja štirikrat letno. Razen stalnih člankov, ki se v vsaki številki ponavljajo, ima revija tudi krajše zapise in precej podrobna poročila o kongresih in razstavah. Tako je v številki 24 iz leta 1964 sporočilo o 17. konferenci:

L'International Music Council, ki je bila od 17.—25. avgusta leta 1964 v Budimpešti. V naslednji številki istega leta pa je daljše poročilo o konferenci C. I. A. P. (Commission internationale des arts traditions populaires) v Bonnu od 25.—27. aprila leta 1964. Njeno delo je bilo namenjeno reorganizaciji C. I. A. P. Konferenca se je udeležil tudi naš zastopnik dr. Niko Kuret.

V številki 26 iz leta 1964 pa je poročilo o kongresu C. I. A. P., ki je bil v Atenah od 1.—6. septembra istega leta; C. I. A. P. se preimenuje v S. I. E. F. (Société Internationale d'Ethnologie et de Folklore). V isti številki je poročilo o drugem posvetovanju; D'ethnologie maritime od 7.—11. julija 1964 v Matosinhosu (Portugalska).

Iz leta 1965 številka 30. pa omenimo zasedanje C. N. G. F. F. (Confédération nationale des groupes folkloriques françaises) v Parizu od 9.—10. aprila. Obširno poročilo je o kongresu S. I. E. F. v Marburgu ob Lahni, na kongresu je bilo 500 udeležencev, med njimi tudi zastopniki iz Jugoslavije. Določili so delo 6 komisij (Evropski atlas, bibliografija, pouk na univerzah, delo in delavci, proučevanje orodja, igre in igrače). V naslednji številki 31. leta 1965 pa je poročilo o II. posvetovanju S. I. E. F. v Anversu, ki je trajalo od 25.—27. septembra.

V vsaki številki je koledar za eno tromesečje, naštetni so glavni prazniki in na kratko omenjeni običaji ob teh praznikih. Nekaj strani je namenjenih za nekrologe. Na koncu vsakega zvezka pa je obširna bibliografija, ki se deli na knjige in periodiko v Franciji in izdaje etnografsko pomembnejših del v drugih državah. Tako je v številki 25 iz leta 1964 omenjeno delo Nika Kureta: Ziljsko števhanje. V številki 29 iz leta 1965 pa je med periodičnimi publikacijami omenjen Slovenski etnograf Letnik XVI—XVII (1963—1964) in so naštetni članki vseh avtorjev.

M. Lah

Dictionary of American Folklore by Marjorie Tallman, New York 1959. S. 320.

Knjiga zasluži pozornost povprečnega bralca, saj so v njej zbrani izreki, izrazi, verovanja in običaji, ki so razširjeni v Ameriki, in to od Maine do Floride, od New Yorka do Hollywoda in od New Orleansa. Avtor je gradivo zbral s pomočjo zgodovine, literarne zgodovine, studij geografskih področij, zgodovine umetnosti in gledališča itd. Delo je zelo razgibano, čeprav ni dovolj izčrpno, kljub temu pa poda glavne obrise ameriške folklore.

Verovanja in običaji, ki so v knjigi naštetni, pa niso izključno ameriški, ampak so razširjeni tudi drugod po svetu. Tako npr. trepalnica na desni dlani, če jo pihnemo in ne odleti, potem se nam želja ne bo izpolnila in obratno. Verovanje v skupaj zaraščene obrvi ima prav tako kot pri nas različen pomen: je znamenje nečesa dobrega npr. bogastva, lepote, poroke itd., lahko pa tudi nekaj slabega npr. revščine, čarovništva itd. Tipično ameriško verovanje je naslednje: tisti, ki je obiskal Miami Beach in dobil pesek v čevlje, ne bo tega kraja več zapustil.

Avtor razlaga tudi besede, ki jih uporabljajo v narečju ameriške vojske, mornarice in letalstvu.

Gradivo v knjigi je razporejeno po abecednem redu, kar pove že sam naslov.

M. Lah

Anna Birgitta Rooth: Loki in Scandinavian Mythology. Acta Reg. Societatis Humaniorum Litterarum Lundensis. Skrifter utgivna av Kungl. Humanistiska Vetenskapssamfundet i Lund. CWK Gleerup, Publischer, Lund. LXI, (1961), str. XV + 265 + XII. 8°. Cena Kr. 50.

Zajetna monografija o božanstvu Loki v skandinavski mitologiji predstavlja pomembno delo v raziskovanju ljudskega pripovedništva. Ker že nekaj stane staro norveške pesnitve lahko zadostuje za obširno razpravo ali celo knjigo, se